

Alfonsine Coenen en Gert Van Schayk

26.05.1967
26.05.2017

Gouden bruiloft

Polderstraat 38

Gert werd geboren in Hapert, Nederland, op 18 september 1941 in een kroostrijk gezin met negen kinderen. Hij had nog zeven zussen en een broer. Hij was de tweede jongste.

Nog niet ten volle 14 jaar beëindigde hij zijn schoolcarrière en ging werken in een sigarenfabriek in Eersel.

Het sigaren maken zelf ging hem niet zo goed af en daarom kreeg hij werk in het magazijn. Dat beviel hem heel wat beter.

Het toeval wilde dat een paar jaar later Alfonsine ook aan het werk ging in dezelfde fabriek. Maar wat een begin moest worden van een mooi arbeidsloopbaan werd een nachtmerrie.

'De eerste dag werd mijn portemonnee gestolen', aldus Alfonsine. Gelukkig ging Gert Alfonsine troosten als een echte gentleman. Blijkbaar hielp dat en toen sloegen de eerste liefdesbliksems al over.

Zo leerden ze elkaar beter kennen en Gert trok in het weekend naar Witgoor, waar Alfonsine toen woonde bij haar oudere zus.

Gert had het zwaar te pakken en met zijn oud brommertje doberde hij over de voorhistorische kasseien naar Witgoor.

Gelukkig was de zus van Alfonsine ruimdenkend en kon hij in de winter blijven slapen en hoefde hij niet naar Hapert terug langs de Postelse weg met zijn kasseien baan en in het pikkedonker.

De ouders van Alfonsine waren vroeg gestorven en daardoor was zij vanuit het Limburgse Heusden, haar geboorteplaats, bij haar zus gaan wonen in Witgoor.

'Mijn moeder werd slechts tweeënvijftig jaar en mijn vader overleed op zijn vierenzestig', vertelde ze.

In 1967 was de tijd rijp om te trouwen.

Onze eerste woning als koppel was in Witgoor bij een oud vrouwtje. Zij woonde achteraan en wij betrokken een kamer van voor. Als je naar het toilet moest dan diende je in weer en wind naar buiten achteraan.

Onze hospita sliep op de opkamer en op zekere nacht werden we opgeschrikt door luid geroep. Ongerust en niet wetend wat er allemaal gaande was, gingen we de zoon roepen die een beetje verder woonde. Deze kwam mee en probeerde met steentjes tegen het raam te gooien zijn moeder wakker te maken.

Toen dat uiteindelijk lukte, was ze heel verwonderd van al die heisa. Ze had gedroomd en een nachtmerrie gehad en vandaar dat roepen.

'In Witgoor hebben we twee jaar gewoond en onze Rudy is toen ook gekomen.

Nadien zijn we naar Brasel verhuisd in een sociale woning, een heel gehorig huis. Als bij iemand zijn televisie aanstond, dan konden de mensen uit de andere huizen zelfs meeluisteren.'

Gert had in 1967, het jaar van zijn trouwen, werk gevonden in de flessenfabriek Verlipack in Mol-Donk.

'Op vrijdag stopte ik in de sigarenfabriek en op maandag kon ik er beginnen', mijmerde Gert.

Zoals zovelen droomden Gert en Alfonsine van een eigen stekje. Rond Kerstmis 1970 kochten ze hun woning in de Polderstraat.

Gert en Alfonsine konden zo een droom waar maken.

Gert heeft de hele verbouwing zelf in handen genomen en wat eens bijna een bouwval was is nu een knus, gezellig huis, waar ze best fier mogen op zijn.

'Gelukkig dat ik toen jong was, het zou me nu niet meer lukken', aldus Gert.

Zo zag het huis er uit in 1970.

Als je het nu ziet zou je het niet meer herkennen.

In 1992 sloot de flessenfabriek haar deuren en Gert kon op brugpensioen.

Gert heeft veel gesukkeld met zijn heup. Hij heeft er anderhalf jaar mee thuis gezeten. Gelukkig begint het nu te beteren.

Na de operatie waren er allerlei verwickelingen en het heeft lang geduurd voor alles weer een beetje op zijn plooï kwam.

'Eindelijk', sprak Gert, 'kan ik weer wat fietsen.'

2008 - Gert bij de opbouw van het Kersthuis op het pleintje van Ginderbroek.

Alfonsine, Heusden, 1 december 1947

Zoals al eerder werd gezegd verloor Alfonsine vroeg haar ouders en daardoor woonde ze bij haar oudere zus in Witgoor.

Ze was slechts 11 toen haar moeder stierf en 17 bij het overlijden van haar vader.

Zij begon haar loopbaan in de sigarenfabriek in Eersel, waar ze ook Gert ontmoette.

Nadien ging ze werken in de keuken van de Europese school.

Maar vlotte prater, zoals Alfonsine is, lagen haar talenten vooral op het vlak van iets te verkopen. Het was daarom niet te verwonderen dat haar verkoopstalenten werden ontdekt en benut.

Ze gaf demonstraties in allerlei winkels en bracht zo vele artikelen aan de man.

Dan werd ze vertegenwoordigster voor Wella, een bedrijf voor de verkoop van haarproducten.

Ook het opzetten van allerlei standjes en het commercieel etaleren van allerlei producten behoorde tot haar taken.

Verkoop kende voor haar geen grenzen.

'Zo heb ik in de buurt van Brussel gewerkt met het aanbieden van hightechbons en deze gaan ophangen in winkels en warenhuizen', aldus Alfonsine.

'Een half jaar voor mijn pensionering had ik een arbeidsongeval. In Zemst hadden wij een stand in het warenhuis. Ik moest een pak water uit de rekken halen en door het gewicht boven mijn hoofd tuimelde ik achterover en kwam met mijn volle lengte op mijn rug terecht.

Ik werd met de ziekenwagen afgevoerd naar het ziekenhuis en daar stelde men vast dat ik een ingedeukte wervel had. Daar heb ik een half jaar mee gesukkeld en na een lange administratieve molen werd mij een arbeidsongeschiktheid van 8 procent toegevoerd', vertelde ze.

Na twee jaar op pensioen kon ze het contact met mensen niet laten en is ze vrijwilliger geworden bij de Minder-Mobiele-Centrale.

Dit werk geeft me veel voldoening. Andere mensen gelukkig zien geeft veel vreugde', zei ze me.

Ook Alfonsine is zwaar ziek geweest en de nasleep van dat arbeidsongeval is ook bestendig aanwezig. Gelukkig gaat het nu beter en is het contact met veel mensen die ik een staaltje licht kan laten zien, voor mezelf een bron van vreugde.

Gert en Alfonsine hebben een zoon Rudy. Hij is een lasser van beroep en is getrouwd met Nancy Renders. Zij werkt in het rusthuis in Balen: poetsen en helpen in de keuken. Ze wonen in Balen-Hulsen. Ze kregen twee schattige kinderen: Jolien en Evi. Op de volgende foto zijn ze nog erg klein, maar ondertussen is Jolien zeventien jaar en Evi al tweeëntwintig.

Evi gaat naar de HIK in Geel en leert voor ergotherapeut en Jolien zit nog op de Rozenberg.

Evi en Jolien zijn onze oogappels en niets is ons teveel als we ze kunnen helpen. Zoals vele grootouders zijn we voor hen ook het 'Reizend Volkstheater'.

Wereldreizen

Gert en Alfonsine waren vroeger wereldreizigers.

Het contact met andere culturen was voor hen een verrijking.

Zij hebben de halve wereld gezien.

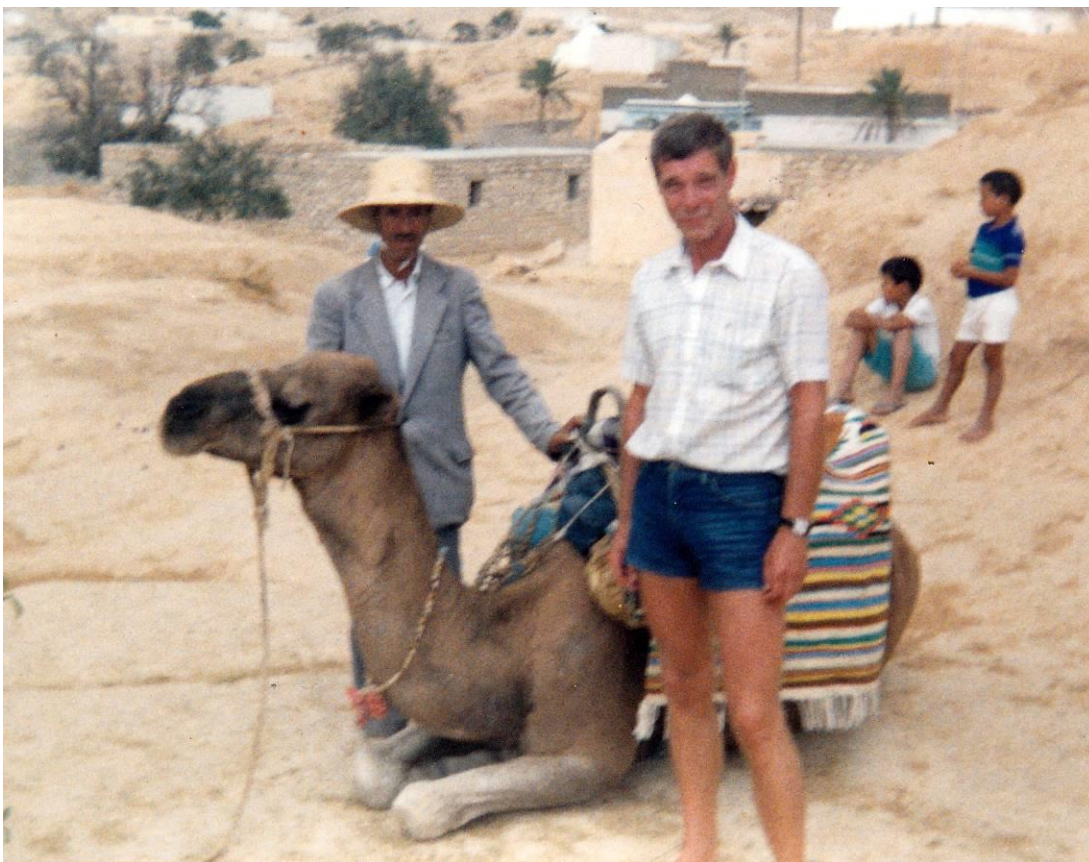
Telkens keken ze uit naar goedkope reizen. Zeshonderd euro (tien jaar geleden) was voor hen het maximum.

Zo bezochten ze vele landen o.a. Egypte, Tunesië, Kenia, Thailand, Brazilië, Venezuela, Cuba, Gambia, Israël, Turkije. Maar ook dichterbij als Frankrijk en Spanje. Zij organiseerden hun reizen helemaal zelf.

In Thailand Alfonsine met een snoezig aapje.

In Tunesië nodigde de kameeldrijver Gert uit voor een tochtje.

Gert en Alfonsine met tussen hen een plaatselijke schone.

Thaise danseressen of dansers geven een voorstelling.

Bijzondere reisbelevissen

In Scharm El Sheik in Egypte stonden ze met het geweer voor het hotel. Iedereen moest langs de hoofdingang binnen. Met een metaaldetector werd alles gescand. Daarbij werden bij elke uitstap de bussen grondig nagekeken. Met spiegels onder de bussen zocht men naar eventuele bommen.

In Gambia moesten we 's nachts om half twaalf vertrekken maar de laatste twintig mochten niet mee, omdat plaatselijke notabelen België wilden bezoeken.

We hebben toen de reisgids opgebeld en we werden naar een hotel gebracht. Daar konden we met een autobus vertrekken naar Senegal: veertig graden warm gedurende een hele dagreis.

Als lunchpakket kregen we een boterham en een stuk fruit.

In Senegal konden we met een Duits vliegtuig naar Duitsland en daar volgde een overstap naar Brussel. Gelukkig waren er enkele mensen, die van wanten wisten en zo hebben we van het reisagentschap 5000 frank teruggekregen voor al die ongemakken.

Thailand was een heel mooi land met een overvloed aan mooie tempels. We hebben daar heel het land afgereisd en 's avonds was er dikwijls nog een show. Meer dan de moeite waard.

Zo hebben we ooit Bangkok verkend in een driewielige gemotoriseerde riksja. Toen we terugkwamen van Thailand (een reis die twaalf uur duurde) moesten we landen in Sofia in Bulgarije en werden naar een hotel gebracht waar de kakkerlakken feestvierden en geen eten en geen drinken te krijgen was. Dezelfde dag 's avonds om 5 uur werden we naar de luchthaven gebracht, of iets wat die naam verdiende. Een uur hebben we op de grond gezeten vooraleer we konden vertrekken. Er waren geen stoelen voor de wachtende reizigers.

In Cuba hebben we een tochtje gemaakt met een Russische helikopter. Met de veiligheid werd een loopje genomen. Met open deuren vloog die met ons rond, alsof we paracommando's waren. We konden er niet vertrekken wegens een tornado, omdat grote vliegtuigen er niet mochten landen. Ze hebben ons dan met een kleiner vliegtuig naar Mexico gebracht. Met twee uur oponthoud konden we in Mexico vertrekken met een lijnvliegtuig.

Venezuela viel ons een beetje tegen. De mensen waren er niet zo vriendelijk. Daar hebben we veel met een Jeep rondgereden.

Ook Israël was een heel bijzondere ervaring. De veiligheidsvoorschriften werden er strikt gevolgd en overal waar je kwam was controle en politie niet ver uit de buurt.

Ook Kenia hebben we aangedaan. Zelfs een Safari hoorde daarbij. De prijs per deelnemer leek ons bij een reisbureau erg hoog. Daarom gingen we zelf onderhandelen over de prijs met leden van de plaatselijke gemeenschap. We kwamen op de helft ervan als we voldoende mensen er warm voor konden maken. Uiteindelijk konden we twee busjes vullen met gegadigden en we hadden meer gezien dan de mensen bij de Safari van het reisbureau.

Gert en Alfonsine, we wensen je namens de wijk Ginderbroek een heel mooi feest met jullie jubilee, een dikke proficiat en nog heel veel gelukkige jaren.

Jubilee

*Er zijn zo van die dagen,
dat men terecht, ook zonder vragen
een bloemetje heeft verdiend
ook al ben je er niet mee gediend.*

*Met vijftig jaar samen is 't een goed moment
en daarom worden jullie verwend.
Het doet jullie groeien
en laat rozen in de winter bloeien..*

*Het kleurt jullie leven van contentement
en het is niet meer dan attent.
Brei er vanaf nu nog een stukje aan.
Wat trager, maar samen, zal 't wel gaan.*

J.G.